

UZUPEŁNIA ZDAJĄCY

KOD			PESEL											
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

*miejsce
na naklejkę*

dysleksja

**EGZAMIN MATURALNY
Z JĘZYKA UKRAIŃSKIEGO
POZIOM ROZSZERZONY**

DATA: **24 maja 2016 r.**

GODZINA ROZPOCZĘCIA: **14:00**

CZAS PRACY: **180 minut**

LICZBA PUNKTÓW DO UZYSKANIA: **40**

Instrukcja dla zdającego

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 8 stron. Ewentualny brak zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego egzamin.
2. Pisz czytelnie. Używaj długopisu/pióra tylko z czarnym tuszem/atramentem.
3. Nie używaj korektora, a błędne zapisy wyraźnie przekreśl.
4. Pamiętaj, że zapisy w brudnopisie nie będą oceniane.
5. Możesz korzystać ze słowników językowych.
6. Na tej stronie oraz na karcie odpowiedzi wpisz swój numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.
7. Nie wpisuj żadnych znaków w części przeznaczonej dla egzaminatora.

MOU-R1_1P-162

Wybierz jeden temat i napisz wypracowanie.

Тема 1. На основі наведеного фрагменту сформулюй проблему й поміркуй над нею. Використай тези й роздуми Тараса Прохаська і звернися до інших текстів культури. Твоя робота повинна налічувати мінімум 300 слів.

Тарас Прохасько

Свобода на піддашші

Про свободу майже не говориться. А синонімом волі стає безпробудна козаччина.

Ніколи не думав, що символом свободи стане для мене Рузя. Вона називалася Розалія, але так звучала лише в документах [...]. Те, що вона попри це все залишалася Рузєю, [...] було вже першим ступенем її вільності. Далі – більше. Воістину, хто останній, той буде першим.

Бо за правилами гри цього світу Рузя була упосліджена.

Сирота, яка із семи років тяжко гарувала прислугою. Хатні роботи й ношення чужих дітей і інших тягарів припинили її ріст. Вона назавжди залишилася маленькою. Хоч працездатність її у багато разів перевищувала ККД найбільших моцурів.

Безпосередньо перед війною вона поселилася в нашій камениці. Допомогала робити роботи тим, хто в цій камениці мешкав. Виявилася настільки вірною і відданою, що вже не пішла нікуди з цього будинку. Може, її призначенням було дарувати його мешканцям підставові відчуття догляду, прив'язаності, вимогливості і незалежності.

Це вона безстрашно носила передачі в ізолятори НКВД.

Вона перестала ходити до церкви після 1946 року, незважаючи на те, що без церкви не могла обійтись. Вона так і не навчилася читати. Знову вияв певної свободи, бо за своє довге життя не прочитала жодної (!) радянської газети чи брошури.

У неї вдома (на піддашші[...]) було кілька молитовників і кілька пар окулярів. Не вмюючи читати, вона часом одягала окуляри і переглядала ще ті, правильні, молитовники.

Зимовими темними вечорами вона, як кішка, вилазила на пічку і сиділа там годинами. Те, що вона думала, підозрюю, було свободою попросту недосяжною. [...]

Звичайно, вона тоді не думала про нас, вона не думала навіть про те, що це може бути її людським призначенням. Вільні не думають про невільників. Вільні знають, що вони розмовляють з Богом.

Замкнуте подвір'я старого багатопверхового будинку. Теплий сонячний великодній ранок. Відкриті вікна. З піддашшя на повен голос радіо транслює Службу Божу з Ватикану. Потім – проповідь патріарха Йосифа Сліпого.

Рузя слухає радіо. Вона упосліджена в цьому суспільстві, тому може робити те, що їй належить робити цього ранку. Їй можна робити те, чого не дозволяється нікому. А ми, збираючись після тайного швидкого сніданку до шкіл, на заводи, змагання з волейболу, цілий ранок причетні до того, що є повною свободою. Бо смертю смерть поправ...

Т. Прохасько, *Свобода на піддашші*, «Поступ», 2003, <http://zbruc.eu>

Тема 2. Зроби порівняльний аналіз наведених творів. Твоя робота повинна налічувати мінімум 300 слів.

Павло Тичина

Прийшли до мене в гості...

Прийшли до мене в гості.
З мого ж таки села.
Я хочу їх вітати –
Не знаю, що сказати.

– Нужда! – вони говорять.
(А місто в прапорах...)
– Сама нужда та злидні, –
Й коли вже їм кінець?

Сини нас потішають:
Ось... воля і земля.
А що за твою волю
Та безкінечна кров...

Мовчать. В очах їх сльози.
Я веселю печаль.
На стінах тихо плачуть
Шевченко і Франко.
1919

П. Тичина, *Прийшли до мене в гості*, [в:] П. Тичина, М. Рильський, *Вибране*, Харків 2010, с. 189.

Євген Плужник

Я – як і всі. І штани з полотна...

Я – як і всі. І штани з полотна...
І серце моє наган...
Бачив життя до останнього дна
Сотнями ран!

От! І не треба ніяких слів! –
За мовчанням вщерт зголоднів.
Зійде колись велетенський посів
Тишею вірних днів!

Ось і не треба газетних фраз!
– Біль є постійно біль! –
Мовчки зросте десь новий Тарас
Серед кривавих піль!
1926

Є. Плужник, *Я – як і всі. І штани з полотна*, www.pysar.net

BRUDNOPIS (*nie podlega ocenie*)